

РЕШЕНИЕ

№ 11582

гр. София, 04.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **1355** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по касационна жалба на „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 4702 от 28.10.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 8 – ми състав, с което е потвърдено Предупреждение № 765560 – F 760073 / 16.04.2024 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“, с което жалбоподателят е предупреден, че при последващо извършване на друго административно нарушение от същия вид – нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК, в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, ще му бъде наложено административно наказание.

В касационната жалба се твърди неправилност на оспорваното решение, като постановено в несъответствие с материалния закон, както и поради явната несправедливост на потвърденото с него наказание и допуснатите съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Съдебното решение е немотивирано. Решението представлява буквално преписване на законови текстове, заедно с немотивирани твърдения за нарушаването им. Налице са процедурни нарушения при съставянето на АУАН и Предупреждението. В АУАН и Предупреждението липсва

ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено. Неправилното посочване на нарушението пречатства правото на защита на нарушителя и възможността му да организира защитата си – тъй като не става ясно за какво точно нарушение му е съставен АУАН.

Иска се отмяна на съдебния акт, като се отмени и издаденото Предупреждение.

В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Т. Т. и адв. Н.. Двата поддържат касационната жалба. Няма искания по доказателствата.

Ответникът – Началник на отдел “Оперативни дейности” С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП не се представлява. На 05.03.2025 г. са постъпили писмени бележки от главен юрисконсулт К. Н.. Иска от съда да отхвърли касационната жалба и да потвърди решението на първата инстанция. Претендира възнаграждение за юрисконсулт. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд – София град, XV – ти касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Предупреждение № 765560 – F 760073 / 16.04.2024 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“, с което на „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“, ЕИК[ЕИК], е отправено предупреждение за извършено нарушение на чл. 127и от ДОПК, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 5/29. 09. 2023 г. на МФ, за това, че не е декларирало предварително данни за описания превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната.

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 24.01.2024 г. в 12:52 ч., св. Д. извършил проверка на складова база в [населено място], [община], [улица], стопанисван от „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“, ЕИК[ЕИК], във връзка с осъществен ВОП на стоки. Превозваната стока била с мисок фискален риск: ябълки, круши и дюли, пресни ябълки с нетно тегло 9984 кг. със стойност на стоката 7388. 16 евро. Получател на стоката бил „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“, ЕИК[ЕИК]. Движението на превозвача започвало от Полша и завършвало в България. За стоката, обект на ВОП имало валидно издаден УНП № 2024012210537, издаден на 22.01.2024 г. в 11:57 ч. с вх. № след влизане на транспортното средство на територията на Република България. Свидетелят установил, че „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“, не е декларирало предварително данни за превоза до навлизане на транспортното средство на територията на страната и така е нарушило чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

За извършената проверка бил съставен Протокол.

Въз основа на направените фактически установявания на 18.03.2024 г. бил издаден АУАН, като в него св. Д. Д. описал констатираното и квалифицирал нарушението

като такова по чл. 127и, ал. 1 ДОПК. Актът е връчен на представител на дружеството. Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното Предупреждение № 765560 – F 760073 / 16.04.2024 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“, с което жалбоподателят е предупреден, че при последващо извършване на друго административно нарушение от същия вид – нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК, в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, ще му бъде наложено административно наказание.

Софийският районен съд е приел тази фактическа обстановка въз основа на показанията на св. Д., както и въз основа на писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 от НПК.

Районният съд е потвърдил обжалваното Предупреждение, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения, а извършеното нарушение е безспорно доказано. Направил е извод, че законосъобразно административнонаказващият орган е приел, че случаят е маловажен, поради което е приложил чл. 28, ал. 1 от ЗАНН. Оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Оспорваният съдебен акт е правилен.

Съгласно разпоредбата на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

В разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 5/29.09.2023 г. на МФ за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България е предвидено, че при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48.

Анализът на посочените разпоредби води до извода, че данните за превоза трябва да се декларират предварително до влизане на транспортното средство на територията на страната. Това обаче не е сторено при преминаването от транспортно средство марка Волво, с рег. № на влекач WRA9797O и рег. № на ремарке WRA9049F с водач VASYL BABII. Транспортното средство е влязло на територията на страната на дата 22.01.2024 г. в 00:01 ч. на ГКПП В. Д. Мост 2. Движението на превоза на стоките започва от Полша и завършва в България, складова база в [населено място], [община]. Получателят на стоките „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“ не е декларирало предварително данни за превоза до влизане на транспортното средство на територията на страната, с което е нарушило чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

Не се споделя доводът на касационния жалбоподател, че не е описан видът и

характеристиката на стоката. Основателен е изводът на районния съд, че в хода на производството административнонаказващият орган е въвел минимум от факти, описващи твърдяното нарушение.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, изложените в касационната жалба аргументи, които не се отнасят до правилността на оспорвания съдебен акт, а касаят твърдения за незаконосъобразност на АУАН и НП, не трябва да бъдат обсъждани в настоящото касационно производство.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноси от страна на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на НАП трябва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 (осемдесет) лева, определено на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4702 от 28.10.2024 г. на Софийски районен съд, по НАХД № 8429 по описа на СРС, НО, 8 – ми състав.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД ЕНД КО КД“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите направените по делото разноси в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.